

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 44/2014-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika vo veci sťažnosti V. S., zastúpeného advokátkou Mgr. Romanou Paliderovou, Advokátska kancelária, Jégého 19, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti V. S. n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 44/2014-15 z 21. januára 2014 prijal na ďalšie konanie sťažnosť V. S. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. III. ÚS 375/2011-34 z 26. októbra 2011.

Sťažovateľ v napadnutom konaní v procesnom postavení odporcu v sťažnosti uviedol, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 12 C 22/2001 naďalej dochádza k prietahom. Od podania návrhu uplynulo takmer trinásť rokov a všeobecné sudy dosiaľ právoplatne nerozhodli, čo u neho vyvoláva dlhodobý stav právnej neistoty. Na základe týchto skutočností žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby mu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietahov a zaplatiť sťažovateľovi finančné zadost'účinenie v sume 10 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Z obsahu zapožičaného spisu okresného súdu sp. zn. 12 C 22/2001 a vyjadrenia predsedníčky okresného súdu z 26. marca 2014 vyplýva, že po vydaní uvedeného nálezú ústavného súdu a vrátení súdneho spisu okresnému súdu 17. júla 2011 boli vo veci vykonané tieto úkony:

„Zákonná sudkyňa JUDr. Javorová pojednávajúce dňa 24.6.2011 odročila na termín 5.8.211 z dôvodu, že sa nedostavil odporca, doručienka ani záhada sa nevrátila (zásielka

bola uložená na pošte 9.6.2011 a odporca si ju prevzal 27.6.2011, t.j. posledný deň úložnej lehoty). Zároveň bol odporca vyzvaný na oznámenie aktuálnych majetkových, zárobkových a osobných pomerov

Dňa 25.7.2011 oznámil odporca, že jeho pomery sa nezmenili.

Pojednávanie 5.8.2011 - vypočutí účastníci zastupujúcou sudkyňou

Dňa 15.8.2011 doručené súdom požadované doklady navrhovateľom.

Dňa 25.8.2011 vylúčené podanie odporcu, ktoré bolo novým návrhom na začatie konania a bolo pridelené náhodným výberom elektronickými prostriedkami.

Dňa 7.9.2011 vytýčený termín pojednávania na 27. 10. 2011, pripojené rozhodnutia zo súvisiacich spisov, týkajúce na predchádzajúcich a nasledujúcich obdobi.

Dňa 23.9.2011 doručené vyjadrenie navrhovateľa a doloženie vyžiadaných dokladov.

Pojednávanie dňa 27.10.2011. Odporca čiastočne vzal späť svoj protinávrh a tiež celý návrh odporcu vedený pôvodne sp. zn. 18C/342/2011, ktorý bol pripojený k veci natrvalo. Podal návrh na pripustenie zmeny protinávru. Odročené na neurčito za účelom rozhodnutia o procesných návrhoch a čiastočnom späťvzati ale až po vyjadrení navrhovateľa.

Dňa 4.11.2011 doručené vyjadrenie odporcu a znovu rozšírenie petitu protinávru, doložil doklady k osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom.

Dňa 16.11.2011 doručené vyjadrenie navrhovateľa, námietka premlčania.

Dňa 29.11.2011 vydané uznesenie - odňatie oslobodenia od súdnych poplatkov odporcu (čl. 770), čiastočne zastavenie konania o protinávru odporcu a tiež o návrhu odporcu natrvalo pripojenom pôvodne sp. zn. 18C 342/2001 (čl. 774).

Uznesenie z 13.12.2011 výzva odporcovi na opravu protinávru (čl. 776).

Uznesenie z 13.12.2011 pripustená v 7 bodoch a nepripustená v 4 bodoch zmena vzájomného návrhu odporcu (čl. 778).

Dňa 13.12.2011 vyrubeny súdny poplatok odporcovi 16,50 € za rozšírený vzájomný návrh.

Dňa 10.1.2012 výzva na vyjadrenie účastníkom.

Dňa 10.1.2012 doručené vyjadrenie navrhovateľa - vznesená námietka premlčania.

Dňa 16.1.2012 doručené vyjadrenie odporcu.

Dňa 30.1.2012 doručené vyjadrenie navrhovateľa + doklady.

Dňa 31.1.2012 vydané uznesenie o odmietnutí časti protinávrhu odporcu (čl. 809) + výzva účastníkom na doloženie listinných dôkazov.

Dňa 6.2.2012 - doručené vyjadrenie odporcu

Dňa 16.2.2012 doloženie dokladov navrhovateľom.

Pojednávanie dňa 27.2.2012, odporca uviedol, že žiada lehotu 15 dní na zváženie, či trvá na svojich námietkach v časti vyúčtovania, nakoľko nemá záujem na predražení sporu znaleckými posudkami. Čiastočne vzal späť svoj protinávrh v časti príslušenstva. Odročené na 26.4.2012 a výzva navrhovateľovi na vyjadrenie sa k čiastočnému späťvzatiu.

Dňa 8.3.2012 - doručené vyjadrenie odporcu

Dňa 13.3.2012 vydané uznesenie o čiastočnom zastavení konania o časti protinávrhu (čl. 920).

Dňa 21.3.2012-vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa.

Dňa 26.4.2012 pojednávanie - odporca uviedol, že trvá na všetkých námietkach proti vyúčtovaniu služieb - odročené na neurčito za účelom znaleckého dokazovania.

Dňa 2.5.2012 nariadené znalecké dokazovanie uznesením (čl. 928).

Dňa 1.6.2012 doručené vyjadrenie odporcu, že na vznesených námietkach proti vyúčtovaniu netrvá, vzal čiastočne späť protinávrh.

Dňa 5.6.2012 výzva na odporcu na spresnenie jeho vyjadrenia.

Dňa 2.7.2012 doručené vyjadrenie odporcu.

Dňa 9.7.2012 vydané uznesenie o zrušení uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania (čl. 937).

Dňa 30.8.2012 doručený súhlas navrhovateľa so späťvzatím časti protinávrhu.

Dňa 19.9.2012 pojednávanie - odporca požiadal o lehotu nakoľko podľa jeho názoru súd nerozhodol o všetkých jeho proti návrhoch. Odročené na termín 8. 10. 2012.

Dňa 1.10.2012 doručené vyjadrenie- odporcu - konečný ním požadovaný petit vzájomného návrhu.

Pojednávanie 8.10.2012 - odporca opätovne rozšíril vzájomný návrh neurčito žiadal lehotu 14 dní. Odročené na termín 29.10.2012.

Dňa 15.10.2012 doručená zmena petitu odporcom.

Pojednávanie dňa 29.10.2012 - odporca predniesol návrh na pripustenie zmeny vzájomného návrhu. Odročené na termín 23.11.2012.

Pojednávanie 23.11.2012 odročené na 19.12.2012 po poučení odporcu o náležitostiach riadneho návrhu na zmenu petitu.

Dňa 27.11.2012 doručené vyjadrenie odporcu s novým návrhom na zmenu petitu.

Dňa 19.12.2012 pojednávanie, odročené na nový termín 30.1.2013.

Dňa 25.1.2013 uznesením pripustená a nepripustená zmena petitu vzájomného návrhu (čl. 1001) - v 2 bodoch pripustená zmena petitu a 2 bodoch nepripustená.

Dňa 30.1.2013 pojednávanie - doručené uznesenie čl. 1001 odporcovi. Odročené na termín 15.2.2013 a uznesenie čl. 1001 zaslané PZ navrhovateľa.

Dňa 4.2.2013 doručené odvolanie odporcu proti uzneseniu o zmene petitu, napriek poučeniu súdu, že odvolanie nie je prípustné.

Pojednávanie dňa 15.2.2013 - súd opätovne rozhodol o pripustení a nepripustení zmeny petitu vzájomného návrhu za účasti oboch účastníkov a odročil na vyhlásenie rozsudku na deň 22.2.2013 - pripustená 1 zmena a 2 nepripustené.

Dňa 18.2.2013 doručené druhé odvolanie odporcu proti uzneseniu OS z pojednávania dňa 15.2.2013, ktorým nepripustil zmenu petitu, napriek poučeniu súdu, že odvolanie nie je prípustné.

Dňa 22.2.2013 vyhlásený čiastočný rozsudok, v ktorom súd rozhodol o návrhu navrhovateľa a o zostávajúcej časti vzájomných návrhoch odporcu rozhodne až v konečnom rozsudku (čl. 1031). Odporca sa nedostavil a rozsudok prevzal 16.3.2013, uložený na pošte 26.2.2013.

Dňa 20.3.2013 doručené odvolanie odporcu proti čiastočnému rozsudku.

Dňa 26.3.2013 súd uznesením vyzval odporcu na odstránenie väd odvolania (čl. 1060), súd uložil uznesením odporcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie 16,50 €.

Dňa 10.4.2013 doručené doplnené odvolanie proti čiastočnému rozsudku, odporca sa domáha zrušenia rozsudku a vrátenia na prvostupňový súd s upresnením postupu konania v celom rozsahu, výslovne aj v časti, v ktorej bol úspešný, nežiada zamietnutie návrhu.

Dňa 15.4.2013 bolo doručené druhé doplnenie odvolania proti čiastočnému rozsudku - vzniesol námietku premlčania.

Dňa 17.4.2013 bolo doručené vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu odporcu zo dňa 18.2.2013.

Dňa 23.4.2013 doručená žiadosť odporcu o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 2.5.2013 predložený spis VSÚ na rozhodnutie o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, bez vyplneného predpísaného tlačiva. V rovnaký deň zaslané dopyty za účelom prešetrenia pomerov odporcu.

Dňa 9.5.2013 doručená správa z Geodetického a kartografického ústavu o nehnuteľnostiach, ktoré vlastní odporca.

Dňa 21.5.2013 doručené správy od Sociálnej poisťovne (dôchodok), Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava (sociálne dávky) a OR PZ Trnava.

Dňa 29.5.2013 zaslaná výzva odporcovi na preukázanie osobných a majetkových pomerov (prevzal 18.6.2013, uložené od 3.6.2013).

Dňa 28.6.2013 - súd zaslal všetky odvolania odporcu a ich doplnky na vyjadrenie navrhovateľovi a vyzval odporcu, aby oznámil, či na podanom návrhu na priznanie oslobodenia trvá, nakoľko súdny poplatok 16,50 € za odvolanie zaplatil.

Dňa 29.7.2013 predložený spis KS-Trnava na rozhodnutie o odvolaní proti 2 uzneseniam a čiastočnému rozsudku.

Dňa 29.7.2013 doručené vyjadrenie odporcu, že na oslobodení od platenia súdnych poplatkov netrvá - doposlané krajskému súdu dňa 30.7.2013.

Dňa 13.8.2013 doručené vyjadrenie navrhovateľa a dňa 14.8.2013 doposlané KS.

Dňa 27.11.2013 verejné vyhlásenie rozsudku krajským súdom, ktorý potvrdil rozsudok okresného súdu vo veci samej a odmietol odvolania odporcu proti uzneseniam o pripustení zmeny protinávrhu.

Dňa 22.1.2014 bol spis vrátený z Krajského súdu v Trnave.

Dňa 31.1.2014 vytýčené pojednávanie na 3.4.2014 a zároveň doručená výzva navrhovateľovi, na vyjadrenie k časti vzájomného návrhu.

Dňa 3.4.2014 vyhlásený rozsudok vo veci samej.“

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti z 26. marca 2014 okrem už uvedeného prehľadu úkonov vykonaných vo veci ďalej uviedla: „... vo veci samej bolo predmetom konania zaplatenie sumy 29,87 € z titulu dlhu na nájme od 1.10.1998

do 30.9.1999 (konanie 12C 22/2001) a poplatok z omeškania 139,28 € (konanie 12C 94/2003, pripojené dňa 23.2.2005), namontovanie meradiel a iné (návrh odporcu pripojený natrvalo 8.6.2006). Konanie v časti namontovania meradiel a iné bolo ukončené odmietnutím 30.4.2009 61. 549 a zastavené vo zvyšku uznesením zo dňa 29.11.2011 - čl. 774. O zvyšku návrhov súd rozhodol čiastočným rozsudkom 22.2.2013 a konanie o vzájomných návrhoch ponechal na rozhodnutie v konečnom rozsudku.

Vo veci samej súd neustále rozhodoval o procesných návrhoch účastníkov (čiastočné späťvzatia, rozširovanie vzájomných návrhov, znalecké dokazovanie...). Pričom väčšinu z nich podával odporca a bez rozhodnutia o týchto návrhoch nemohol súd rozhodnúť vo veci samej. Odporca sa domáhal rozšírenia svojich nárokov voči navrhovateľovi opakovane. Na pojednávaní vždy prednesie novú požiadavku, ktorá je neurčitá a to napriek opakovaným poučeniam súdu o náležitostiach riadneho návrhu a žiada o lehotu na odstránenie väd. Odporca mení názor i vo veci samej, svoje námietky voči správnosti vyúčtovania odvolával a potom ich znovu vznášal a to opakovane. Nesúhlasil so znaleckým dokazovaním a zároveň vznášal námietky voči vyúčtovaniu, ktorého správnosť môže posúdiť len znalec. Zásielky preberal tesne pred ukončením úložnej lehoty. V prípade vytyčenia pojednávania v kratšej lehote tým maril pojednávanie, nakoľko preberal predvolanie až po termíne pojednávania a musel byť opakovane volaný. Z tohto dôvodu nie je možné volať odporcu v kratších lehotách, aby sa vrátila doručenka alebo záhada pred termínom pojednávania. Na pojednávaní sa ospravedlňuje, že nie je pripravený vyjadriť sa k vlastným námietkam a žiada lehotu na písomné vyjadrenie.

... Návrhy na rozšírenie protinávrhu podal dňa 25.4.2005, 16.5.2005, 12.12.2007, 27.10.2011, súd čiastočne zastavil konanie o protinávrhu dňa 13.3.2012. Opätovné návrhy na zmenu protinávrhu zo dňa 25.9.2012, 8.10.2012, 12.10.2012, 26.11.2012. Súd rozhodoval 25.1.2013. Podaním zo dňa 4.2.2013 opätovne rozširoval protinávrh, o čom súd rozhodol 15.2.2013.

Protinávrhmi sa odporca domáha rôznych nárokov od roku 1991 do roku 2004 a to: zaplata sumy 87,30 € s príslušenstvom z titulu nevyplateného zostatku z Fondu financovania údržby a investícií pri finančnom vyporiadaní v januári 1991, zaplata sumu 69,71 € s príslušenstvom z titulu nesprávne zadrživanej sumy za rezervu na výmenu plynového sporáka, zaplata sumu 225,72 € s príslušenstvom z titulu nevyplatených odmieny

ako predsedovi samosprávy za roky 1996 až 1999, uloženia povinnosti dobropísať odporcovi sumu 1.461,16 € za neodôvodnené vyčíslovanie poplatkov z omeškania, zaplata sumy 50,92 € s príslušenstvom z titulu nesprávne účtovaných poplatkov za odvoz smetia za roky 1993 až 2001, zaplata sumy 41,86 € s príslušenstvom z titulu neoprávneného účtovania dane za obdobie od 1993 do 1997, zaplata sumy 76,77 € s príslušenstvom z titulu neoprávneného vyúčtovania zálohových platieb a vyúčtovania za spracovanie vyúčtovania, meranie a rozúčtovanie za obdobie rokov 1995 – 2004, zaplata sumy 97,49 € s príslušenstvom z titulu nevyplateného preplatku za rok 1998 a 1999.

Súd nemohol rozhodnúť o návrhu i vzájomnom návrhu v spoločnom rozsudku, nakoľko odporca napriek poučeniu súdu o neprípustnosti odvolania podal odvolania proti uzneseniam, ktorými nebola pripustená zmena petitu vzájomného návrhu. Súd z tohto dôvodu nemohol rozhodnúť aj o vzájomnom návrhu, nakoľko musel najskôr predložiť vec na rozhodnutie o odvolaniach proti neprípustení zmeny petitu protinávrhu odvolaciemu súdu.

Prieťahy v konaní spôsobuje sťažovateľ, súd koná plynulo, čo je zrejmé aj z vyššie uvedeného prehľadu úkonov.“

Sťažovateľ v sťažnosti a predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení z 26. marca 2014 zhodne uviedli, že netrvajú na verejnom ústnom pojednávaní.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý súdom prikazuje postupovať v konaní v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ako aj z § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Ústavný súd sa podrobnejšie nezaoberal hodnotením vecí podľa týchto troch kritérií, pretože už nálezom č. k. III. ÚS 242/09-30 z 10. novembra 2009 a nálezom č. k. III. ÚS 375/2011-34 z 26. októbra 2011 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 a prvým z uvedených náleзов prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

Predmetom konania o tejto sťažnosti je obdobie po právoplatnosti náleзу č. k. III. ÚS 375/2011-34 z 26. októbra 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť doručením okresnému súdu 18. novembra 2011. Vychádzajúc zo zapožičaného súdneho spisu, ako aj skutočností známych z vlastnej činnosti ústavný súd konštatuje, že je si vedomý skutočnosti, že v napadnutom konaní boli vydané dva nálezy a od právoplatnosti posledného z náleзов do podania tejto sťažnosti uplynuli takmer dva roky, no na druhej strane dodáva, že objektívne nemožno prehliadať ani úsilie okresného súdu čo najskôr v napadnutom konaní rozhodnúť a procesnú aktivitu sťažovateľa, v dôsledku ktorej bol značne sťažený postup okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd sa stotožnil s výhradami okresného súdu, čo sa týka postupu sťažovateľa, a konštatuje, že trvanie napadnutého konania bolo zapríčinené procesným postupom sťažovateľa, ktorý maril postup súdu svojimi opakovanými návrhmi na rozšírenie predmetu konania a ich následnými späťvzatiami, nekvalifikovanými podaniami, ktorých vady bolo potrebné odstraňovať, ako aj podanými opravnými prostriedkami proti procesným rozhodnutiam súdu v napadnutom konaní.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť za predĺženie konania oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04). V súlade s touto judikatúrou preto dobu potrebnú na rozhodnutie o sťažovateľom uplatnených procesných právach, ako aj obdobia, v ktorých boli pojednávania odročené z dôvodu nových návrhov

sťažovateľa na zmenu návrhu, bolo potrebné zohľadniť pri posúdení postupu okresného súdu a otázky, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa.

Ústavný súd vzhľadom na doterajšiu dĺžku napadnutého konania, ktorá sama osebe prima facie indikuje potrebu vyslovenia porušenia označených práv sťažovateľa, aj vzhľadom na existenciu dvoch nálezov v napadnutom konaní v posudzovanom prípade zohľadnil predovšetkým materiálne hľadisko namietaného porušenia označených práv, ktoré v okolnostiach predmetnej veci v kontexte procesnej aktivity sťažovateľa vystupuje do popredia, a preto konštatuje, že keby uvedené hľadisko nevzal do úvahy, prístup ústavného súdu by bolo možné považovať za formalistický.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že v napadnutom konaní v období po právoplatnosti nález č. k. III. ÚS 375/2011-34 z 26. októbra 2011, teda po 18. novembri 2011, nedochádzalo k zbytočným priet'ahom. V tejto súvislosti ďalej tiež dodáva, že okresný súd už na pojednávaní konanom 3. apríla 2014 vyhlásil rozsudok vo veci samej. Ústavný súd preto konštatuje, že sťažnosti sťažovateľa, ktorou sa domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 12 C 22/2001 po právoplatnosti nález č. k. III. ÚS 375/2011-34 z 26. októbra 2011, z už uvedených dôvodov ústavný súd vyhovieť nemohol (výroku nález).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2014